

Interview med skuespiller Bodil Jørgensen

Troen har reddet mig mange gange

Af Mette Foldager

Sig "Bodil Jørgensen" en enkelt gang og de flestes tanker henledes straks til *Badehotellet*, *Rytteriet*, *Mænd og høns*, *Hvidstengruppen* og *De forbandede år*.... Ja, listen over den folkekære skuespillerindes filmdeltagelser er uendelig lang. Det samme, er de roller, Bodil i øvrigt har iklædt sig undervejs i hele sin skuespillerkarriere, den moderlige skikkelse, den ansvarlige, den alvorlige, den sjove, den satiriske – hun har været hele paletten rundt. Selv mener hun, at man finder hendes private "jeg" lige midt i mellem.

Vi fanger hende, midt i september, mens hun er i gang med projektet "De forbudte sange". Hun rejser land og rige rundt og synger genforeningssange i anledning af 100 året for genforeningen. Følelsesladede, indlevende, kærlige og humoristiske sange, som tyskerne under 2. verdenskrig forbød danskerne at synge. Det kan hun også!

Alderen har givet mig overskud

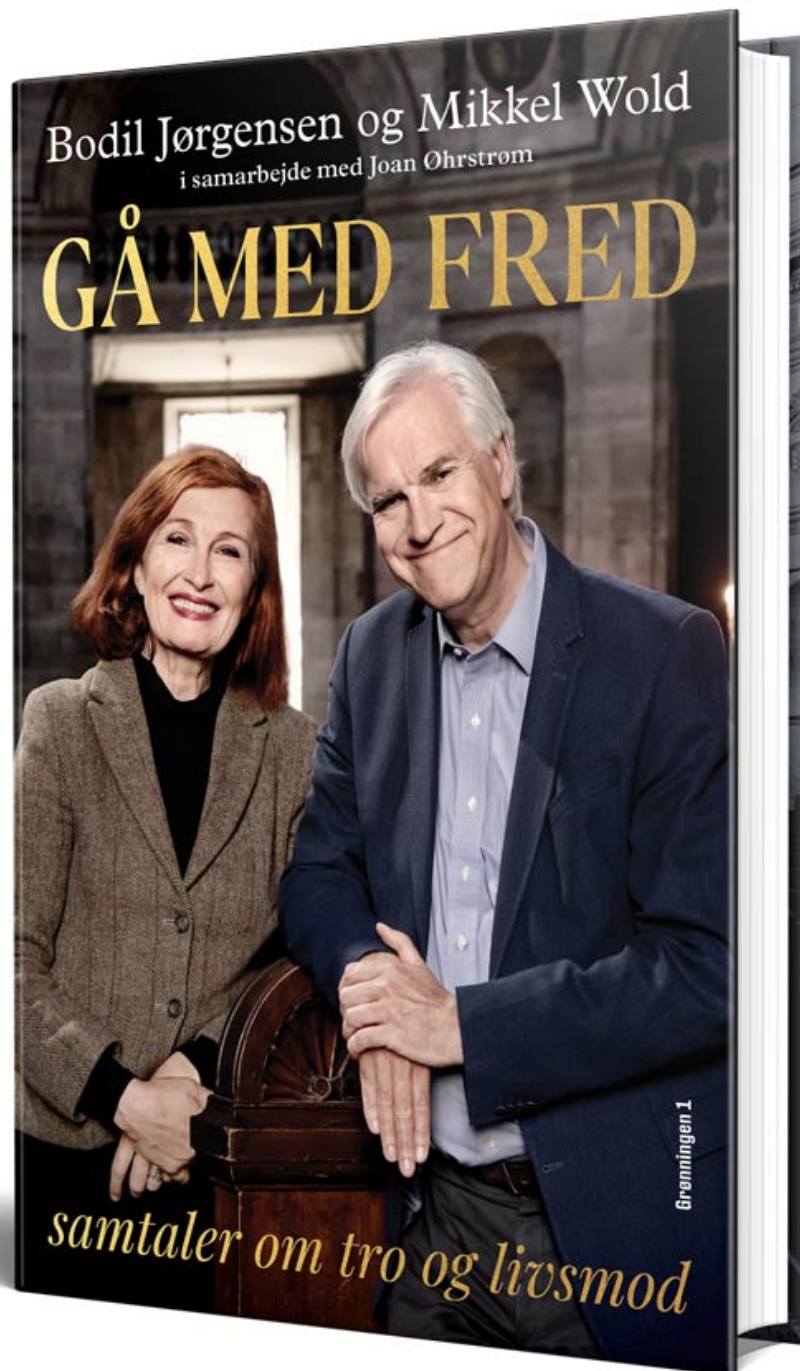
Godt på vej mod de 60 år, er tiden inde til at fordybe sig og dvæle over mange af livets tanker. "I takt med at man bliver

ældre, kommer man til at reflektere endnu mere over tilværelsen. Det er nu, jeg har fået frigivet tid og overskud til at tage fat i et bogprojekt,” siger Bodil Jørgensen.

Forud for Coronaens indtog var Bodil i dialog med præsten Mikkel Wold (Præst i Marmorkirken), som er hendes gode samtalepartner, når hun har behov for at vende og forstå ting. *”Mikkel er en meget vis og vidende mand, og jeg har haft meget glæde af de samtaler, vi har haft.”*

Det har nu resulteret i bogen *”Gå med fred.”* En bog om tro og livsmod i samtaleform.

Du kan købe bogen i din lokale boghandler. Vejl. udsalgspris 299,95

Vi skal tale mere sammen

I Bodils optik er "samtalen" meget vigtig. I hele sin form. Det er ikke så tit, at vi har tid til at stoppe op og reflektere – mange ting foregår på mail, sms eller andre kommunikationsformer – vi glider væk fra samtaleformen.

"Som barn, husker jeg tydeligt, at vi sad i stuen og talte sammen med venner, naboer og familie om mange spændende emner. Emner om livet, store og små spørgsmål. Måske trænger vi til at øve os i at tale mere sammen i dag."

"Det har været rigtigt dejligt, at tale med Mikkel under bogens tilblivelse. Han ved så meget – jeg får svar på nogle ting, som jeg også deler med andre i bogen. Om tro, men også om alt muligt andet."

Her fik jeg troen

"Min mormor var en meget dygtig organist og kunne spille klaver og orgel.

Hun spillede i den lokale kirke. Når jeg var på ferie hos min mormor, var jeg med hende i kirke. Jeg sad bag på hendes cykel, op til kirken, ad bumlede grusveje. Jeg blev placeret inde under orglet, så jeg kunne skue ud over menigheden. Hun spillede storslået og gav den virkelig gas! Salmerne og tonerne betød meget for mig – nogle værdier, jeg stadig bærer med mig i dag.

Min far tog mig også med i kirke af og til. "Frygt ikke – tro kun" sagde han altid til os. Den formulering har jeg levet

efter lige siden. Det var det, der gav mig troen. Den sætning har reddet mig mange gange. Især da jeg i 2014 kom ud for en alvorlig ulykke under optagelserne til en ny "Far til Fire" film – hvis jeg ikke dengang kunne fremkalde de smukke billeder fra salmerne, da jeg lå og svævede mellem liv og død, så ville jeg ikke vide, hvad jeg skulle have gjort af mine tanker.

Jeg kan ikke komme dertil, hvor jeg ikke tror på noget. I dag læser jeg nysgerrigt Det nye Testamente. Kristus interesserer mig virkeligt meget. Han er mit idol. Og vi kan lære at blive menneskelige af de historier, vi får fortalt om ham."

Selvom troen måske ikke er et centralt holdepunkt i livet hos de fleste i dag, så mener Bodil Jørgensen, at i troen ligger kimen til at redde planeten og føle noget for sine medmennesker.

"Livet er jo en gave, og den er svær at få til at eksistere, hvis vi ikke tror på den. Troen kunne sagtens fylde mere i dag for os alle – den gør, at vi favner bredere. Vi er nok blevet lidt for eksklusive med tiden."

Flere rynker – større nysgerrighed

"Med alderen bliver sjælen mere og mere nysgerrig. Min far blev mere og mere nysgerrig på livet, som han blev ældre. Jo mere rynket han blev, jo mere åbnede hans øjne sig. Jeg synes, han er et skønt forbillede. Han kunne spørge og blive ved at spørge alle, han mødte på sin vej. Der er ingen grund til at synke hen, bare fordi man bliver 50 – så skal vi sørge ud og

kigge os omkring – så meget tid har vi jo ikke.”

Forundring og taknemmelighed

”Forundring er for mig at kigge ud på liljen på marken og fuglen på himlen – spørge mig selv, hvad den lille fugl laver der? Hvorfor letter den nu, og hvorfor lander den lige der? Forundring over ting – over livet – hvordan er det blevet til? Hvorfor er himlen blå, er månen en død planet, hvem er vi og hvorfor er vi her? Forundring er en ting, man skal øve sig på, ligesom det med samtalen. Det er også derfor, vi bliver klogere med alderen.”

”Tænk at solen orker at stå op hver morgen, hvor er det smukt! Hvor er jeg taknemmelig for det. Og hvor er jeg egentlig lille i forhold til det – jeg føler ydmyghed. I dag kan vi så meget, at vi er næsten guddommelige.”

I en af samtalerne fra bogen ”Gå med fred” taler Mikkel Wold og Bodil Jørgensen om vores digitaliserede hverdag og vores alenekultur.

”Vi lever et liv med sociale medier, som paradoksalt nok også kan fjerne os fra verden og lulle os ind i en form for autisme, bare uden autistens overblik. Den skærm er en del af bedøvelsen, for den er så firkantet, og den er så begrænsende, et spejl, hvor vi spejler os selv fra alle mulige og umulige vinkler. Det er derfor, at den israelske historiker Yuval Noah Harari kalder menneskeheden i det 21. århundrede for Homo Deus. Vi tror, vi selv er guder og skaber verden i vores eget lille digitale spejlbillede. ”

6 hurtige spørgsmål til Bodil:

1.

I slutningen af bogen kommer du ind på kærligheden i venskabet – i en anden artikel i magasinet har vi en artikel om netop veninderrelationer, og jeg kunne godt tænke mig at spørge dig, hvad du mener, vi skal være særligt opmærksomme på i vores veninderrelationer?

"Vi er jo ikke noget, uden at vi spejler os i hinanden. Det er det spejl, som aldrig må blive ligesom Snehvides misundelige stedmoder – hvor du bare sidder og glor på dig selv og siger : hvem er skønnest i landet her?"

Vi skal vise hinanden empati. Det handler om at kunne sætte sig i hinandens sted. Det er det ,venindeskaber vokser ud af. Ikke at fastholde hinanden, men at turde gå vejen sammen – hele vejen med alt, hvad det indebærer. Når vi spejler os i hinanden, så er vi nogen."

2.

Du er kendt fra roller, hvor du optræder, sårbar, alvorlig, følsom, altopofrende, morsom, satirisk – hvilken rolle er Bodil Jørgensen selv?

"Som mennesker er flest – en blanding af dem alle sammen!"

3.

I et tidligere interview med Kristeligt Dagblad i 2014 sagde du, at du "føler dig ung" – gør du stadig det? Eller har noget ændret sig?

"Det kommer lidt an på, hvad man forbinder med ung. Min sjæl er ung, og jeg er nysgerrig. Jeg forundres mere og mere."

4.

Hvordan oplever du selv dét at blive ældre, og hvordan navigerer du i de følelser det måtte give?

"Jeg er glad for livets fylde, og det betyder meget mere for mig end, hvad man ellers kan fylde i sin kurv. Så på den måde glæder jeg mig allerede til i morgen over, hvad den mon byder på af fylde. Jeg er et positivt menneske."

5.

Du blev mor til din datter sent.

Hvordan har det været at blive mor i en sen alder?

"Ja jeg blev mor til Rigmor i en alder af 47 år. Jeg har været sent ude hele vejen igennem . Fik min første søn Johannes, da jeg var 35, og 40, da jeg fik Østen. Det var jo ikke planlagt med Rigmor, men hold da op – hvad skulle jeg have gjort uden

hende?

Jeg gør mig selvfølgelig tanker. Jeg håber, jeg lever længe nok til at se hende dække ud ad livets vej på egen hånd, og at jeg kan følge hende, så langt jeg kan.

Det, at blive mor i en sen alder – det er ligesom at få et nyt batteri. Jeg går træt i seng om aftenen og vågner op med stive ben, men når jeg hører Rigmors stemme, så er jeg fuldstændig frisk og genopladt.”

6.

Hvordan vil du beskrive dit forhold til dine børn (og måske familielivet i det hele taget) – og hvordan har det ændret sig, som du er blevet ældre?

“Jeg synes bare, jeg bliver mere og mere stolt af dem. De er så strålende – og de kan selv alt. Jeg er så glad for, at jeg også kan give slip, for det er lige præcis det, de har brug for.

Det er også der, jeg er glad for min tro – for hvis du kun tror på din familie, så har du altså et problem. Det må – og kan børn ikke leve op til.”

Læs også interviewet med forfatter Julie Hastrup, hvor hun fortæller hvad det gør ved os som mennesker at hjælpe andre...